

3. Ali določba 4 istega okvirnega sporazuma nasprotuje nacionalni zakonodaji, kakršna je v členu 20(1) zakonske uredbe št. 75/2017 (kot je razložen v zgoraj navedeni ministrski okrožnici št. 3/2017), ki sicer priznava možnost ustalitve raziskovalcev, zaposlenih za določen čas pri javnih raziskovalnih ustanovah – če so do 31. decembra 2017 dopolnili vsaj tri leta delovne dobe –, vendar je ne omogoča za univerzitetne raziskovalce, zaposlene za določen čas, ker člen 22(16) zakonske uredbe št. 75/2017 določa, da se za njihovo delovno razmerje, ki po zakonu sicer temelji na pogodbi o zaposlitvi, uporablja „sistem javnega prava“, čeprav se na podlagi člena 22(9) zakona št. 240/2010 za raziskovalce javnih raziskovalnih ustanov in univerz uporablja isti predpis o najdaljšem dovoljenem trajanju delovnih razmerij za določen čas na podlagi pogodb iz naslednjega člena 24 ali raziskovalnih štipendij iz istega člena 22, sklenjenih z univerzami ali raziskovalnimi ustanovami?
4. Ali načela enakovrednosti in učinkovitosti ter načelo polnega učinka prava EU v zvezi z navedenim okvirnim sporazumom, ter načelo prepovedi diskriminacije iz določbe 4 tega sporazuma nasprotujejo nacionalni zakonodaji (člen 24(3)(a) zakona št. 240/2010 in člen 29(2)(d) in (4) zakonske uredbe št. 81/2015), ki, čeprav obstaja ureditev, ki se uporablja za vse uslužbence javnega in zasebnega sektorja, ki je bila nazadnje vključena v isto uredbo št. 81 in določa (od leta 2018) omejitev trajanja delovnega razmerja za določen čas na 24 mesecev (vključno s podaljšanji in obnovitvami pogodb), ter za tovrstno delovno razmerje, sklenjeno z javnim organom, določa pogoj, da obstajajo „začasne in izredne potrebe“, univerzam omogoča, da zaposluje raziskovalce s triletno pogodbo o zaposlitvi za določen čas, ki se lahko v primeru pozitivne ocene raziskovalne in didaktične dejavnosti, opravljene v teh treh letih, podaljša za dve leti, pri tem pa za sklenitev prve pogodbe in podaljšanja ne zahteva, da ima Univerza take začasne ali izredne potrebe, ampak ji celo omogoča, da po izteku petih let z isto ali drugimi osebami sklene novo pogodbo o zaposlitvi za določen čas enake vrste za zadovoljevanje istih didaktičnih in raziskovalnih potreb, povezanih s prejšnjo pogodbo?
5. Ali določba 5 zgoraj navedenega okvirnega sporazuma tudi z vidika načel učinkovitosti in enakovrednosti ter prej navedene določbe 4 nasprotuje nacionalni zakonodaji (člen 29(2)(d) in (4) zakonske uredbe št. 81/2015 in člen 36(2) in (5) zakonske uredbe št. 165/2001), ki univerzitetnim raziskovalcem, zaposlenim s triletno pogodbo o zaposlitvi za določen čas, ki se lahko podaljša za dve leti (v smislu zgoraj navedenega člena 24(3)(a) zakona št. 240/2010), preprečuje poznejšo sklenitev delovnega razmerja za nedoločen čas, glede na to, da v okviru italijanske pravne ureditve ni drugih ukrepov, ki bi preprečili in sankcionirali zlorabo veriženja delovnih razmerij za določen čas na univerzah?

(¹) Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas (UL 1999, L 175, str. 43).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 27. januarja 2020 –
Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)/PC, RE**

(Zadeva C-44/20)

(2020/C 161/38)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)

Nasprotni stranki: PC, RE

Vprašanja za predhodno odločanje

- (a) Ali je treba določbo 4 sporazuma o delu za določen čas, sklenjenega 18. marca 1999 in v prilogi k Direktivi Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 ⁽¹⁾, razlagati tako, da določa, da se obdobja dela, ki ga je opravila oseba, zaposlena za določen čas pri organu na delovnem mestu, ki je enako delovnemu mestu osebe, zaposlene za nedoločen čas v ustrezni kategoriji pri istem organu, upoštevajo za določitev delovne dobe tudi v primeru, ko se ta oseba pozneje po javnem natečaju zaposli za nedoločen čas, in sicer tudi če obstajajo posebnosti v postopku natečaja, ki določa, kot je bilo navedeno, popolno prenovitev razmerja in s prekinitvijo, s katero se strinja udeleženelec na natečaju, nastanek novega delovnega razmerja, za katerega so značilni imenovanje v funkcijo ter posebne obveznosti in posebna okrepljena stabilnost?
- (b) Ali je treba v primeru pritrdilnega odgovora na vprašanje iz točke (a) prejšnjo delovno dobo v celoti priznati, ali pa obstaja objektivni razlog, da se uporabijo drugačna merila za priznanje in se zaradi zgoraj navedenih posebnosti prejšnja delovna doba ne prizna v celoti?
- (c) Na podlagi katerih meril je treba v primeru nikalnega odgovora na vprašanje iz točke (b) izračunati delovno dobo, ki se lahko prizna, da priznanje ne bo diskriminatorno?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 368).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Nemčija)
28. januarja 2020 – F/Stadt Karlsruhe

(Zadeva C-47/20)

(2020/C 161/39)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranki v postopku pred predložitvenim sodiščem

Tožeča stranka, pritožnica in vlagateljica revizije: F

Tožena stranka, nasprotna stranka v pritožbenem postopku in nasprotna stranka v revizijskem postopku: Stadt Karlsruhe

Vprašanje za predhodno odločanje:

Ali člena 2(1) in 11(4), drugi pododstavek, Direktive 2006/126/ES ⁽¹⁾ državi članici, na ozemlju katere je bila imetniku vozniškega dovoljenja EU za kategoriji A in B, ki ga je izdala druga država članica, zaradi vožnje pod vplivom alkohola odvzeta pravica, da s tem vozniškim dovoljenjem v prvi državi članici vozi vozila na motorni pogon, preprečujeta, da zavrne priznanje vozniškega dovoljenja za ti kategoriji, ki je bilo zadevni osebi po odvzetju pravice izdano v drugi državi na podlagi podaljšanja v skladu s členom 7(3), drugi pododstavek, Direktive 2006/126/ES?

⁽¹⁾ Direktiva 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vozniških dovoljenjih (UL 2006, L 403, str. 18).